

ju Moz shubi. Pšchetož tu trechi šo njett jedennol (Bohu budž Džak a Kwalba) tajki Szlowek, kotrehož ta Šmerez nadpane a kajž druhich Szlowekow sadaji. Ale šredža we tym Dajenju budže wona šama morena a požrjeta, a ton moreny Krystus je wječnje žiwj.

To kwalu ton šwjaty Pawol srjanyymi Šslowami: Kološ. 2, v. 13. 14. 15. Boh je waš tejj snim žiwych šezinił, jako wy morwi bješče we Njehach a Wob-rjesku wašeho Szjela, a je wam wo-dał šhitke wašche Njehi. A je wu-hašnył to Sapišmo, kotrež pšhecziwo nam bješche, kiž Wustajenjach wobstejesche a nam pšhecziwne bješche, a je tošame se Ššredža prejež šezinił, a na Kšchiz pšhibił; A je wurubił te Šjerschczinstwa a Moz, a je je šjawnje jate wedł, a nadnimi Dobycze džeržal šam pšhes šo.

Ton Ššpruch ma dwje Wjezy we šebi. Ššprjenemu praji won, šo Krystus se šwo-jim Ššerpenjom to Sapišmo wutu-pił je, kotrež my Šakonja dla dyrbjachmy wot šo dacž. Ton šwjaty Pawol šrošemi to tak: My šchizy wjemy po tym Šakonju, šhto šebi Boh wot naš žada, šhto my činič a čoho šo wostajič dyrbinmy. Želi šo my šo tehodla pšheladamy, šo my šo teho wostajimy, šhtož činič mamy, aby čini-my, čehož šo wostajič dyrbjachmy: da my hinaš nemožemy, to Ššwjedonnje šteji tudy, a dowedže nam, šo šmy neprawje činili. Tak šu našche Ššwjedonnja, kajž dožne Šnihi, džejž my na šo šamych šwjatšimy, šo šmy nevošlušni byli, a tehodla Boži Njew a Menadu jara derje šašlužili.

To Sapišmo, praji šwjaty Pawol, pšhindže šow šteho Šakonja. Pšchetož dy by tu žadyn Šakon nebył, da šhaš by tejj tu žane Pšhestupenje nebył. Tak paš je tu woboje, Njeh a Sapišmo, kiž nam

dowedžetaj, šo my našch Dol šaprtječ nemožemy; runje kajž Kupž, dyž šo jemu jeho hegen Sapišmo, a jeho hegen Šygel pšhed Woczi položi. Tudy, (praji šw. Pawol) pšhindže paš nam našch luby Kneš Ješus Krystus k Wuzitkej; pšchetož won wošme našche Sapišmo, pšhibije je na Kšchiz; to je tak wele: won šezini jo džjerawe, haš roštorha jo, šo wjažy neplaczi, a tejj naš wjažy wobškoržič a nam šchodžič nemože. Ta Uršaha paš je ta, Krystus wišy tehodla na Kšchizu, dokelž je na Wješto našchich Njehow štipił, a na šwojim Ššjeli ša nje došž činił. To je to prjene.

Šdruhemu je Krystus te Šjerschczinstwa wurubił. To je tak wele: Won je temu Šžertej tu Moz wšal, šo won tych Kšcheszijanow wjažy k Njeham wabicž a nučič nedyrbi, jako šo predy, dyžli Krystus pšchischol je, štało je. Pšchetož woni moža pšhes tu Womoz teho šwjateho Duchu temu štemu Duchej napschecziwo štač, a šo jeho š Wjeru a Božim Ššlowom wobrocž, šo jich dyrbi na Pokoj wostajič. Pšchetož štemu je nam Krystus šwojeho šwjateho Duchu dał.

Runje kajž da njett ton Šžert wurubeny je, tak šu tejj te Moz wubene, to je ta Ššmerez, kiž naš šhitkich podušy, tu je Krystus tejj šadajił. Tak šo čzi Kšcheszijenjo wot teho Šžaha pšhecziwo Ššmerez a Šžertej ton wješty Ššrošcht a wješte Dobycze maju, šo, hač wonaj runje jara šlaj a njewnaj štaj, a šhitku šwoju Moz pšhecziwo tym Kšcheszijanam wazitaj, tola šhaš niczo nedokonjataj. Kajž šw. Paw. praji k Rom. 8. Niczo neje, šo by šatamało tych, kot-šiz we Krystu šu Ješusu šu.

Kajž da Krystus tu Ššmerez pšchewinył je, tak je tejj Njeh pšchewinył. Pšchetož šhtož jeho Pašchon nastupa, bje won prawy a beš Njeha, ale dokelž won zušy Njeh na šo wša, je won šo Wješnikel šezinił,